

Mevrouw Maria Barbier-Vennema
5, Avenue Pierre Laurent
14530 Luc sur Mer
Frankrijk

Kamer van het Notariaat in het ressort Arnhem-Leeuwarden

t.a.v. mevrouw mr. M.L. Blaisse
Postbus 9030
6800 EM Arnhem
Nederland

Verzonden per Lettre suivi Internationale LB 01 796 078 9 FR

Datum : 21 juli 2016.
Betreft : Barbier-Vennema/ notarissen mrs. Braun, Laumans en Meuwese
Uw Kenmerk : AL/2015/178 -179 -180

Telefoon : + 33 231 97 07 35
Mobiel : + 33 662 02 19 28

Weledelgestrenge vrouwe Blaisse,

Bij dezen wens ik terug te komen op het verloop van het onderzoek van de klachten ref.
AL/2015/178/179 en 180, door mijn echtgenote bij Uw Kamer voor het Notariaat ingediend.

Klacht tegen mw. notaris I.C.A. Braun: AL/2015/178:

Deze klacht is niet het onderwerp geweest van een vonnis, maar voor wie ook het dossier weer opneemt, blijkt dit gesloten door het feit dat klaagster haar klacht heeft ingetrokken ten gevolge van een “deal” die de voorzitter mr. Vergunst haar heeft voorgesteld en die zij heeft geaccepteerd.

Op 23 januari 2013 heeft klaagster een scan van de “minuut van haar vaders Testament” ontvangen, die zij **Testament 5** – hierna **T5** - heeft genoemd en volgens het Proces-Verbaal van de openbare zitting op 15 april 2016 heeft zij zich verbonden haar klacht in te trekken als zij constateerde dat **T5** identiek was aan het officiële door notaris Braun gearchiveerde Testament - hierna **TV** - .

Klaagster beschuldigt notaris Braun ervan haar vaders Testament te hebben veranderd, met een argumentatie waarvan de logica onaanvechtbaar is...en zij zou een ongelooflijke domheid begaan door een dergelijke “deal” te accepteren?

Wie kan er zich nu voorstellen dat **T5** drieënhalf jaar na het overlijden van haar vader ook nog anders kon zijn dan de scan van het originele door notaris Braun in haar kluis gearchiveerde Testament?

In werkelijkheid heeft klaagster geprobeerd het bezoek te accepteren – dat voor haar onbetwistbaar een belang gaf – zonder hier per se een terugtrekking aan te verbinden, die er uiteindelijk voor zorgde dat haar klacht niet zou worden onderzocht.

Maar zij heeft geen keus gehad, het was “***U accepteert of het debat is gesloten***”.

Aangezien klaagster niet meer dan 1/3 van haar pleidooi (**productie 01**) heeft kunnen voorleggen, heeft zij **geen andere keus gehad dan te accepteren**.

Aldus de formule “aan het einde van de mondelinge behandeling” gebruikt door de redacteur van het Proces-Verbaal – die laat denken dat klaagster de totaliteit van haar argumenten uiteen heeft kunnen zetten – is misleidend.

Het Proces-Verbaal d.d. 15 april 2016 maakt geen vermelding van de brief d.d. 14 april 2016 (**productie 02**) die klaagster haar advocaat had gevraagd aan de president over te dragen, waarin zij de wens uitte een waar “*hoor en wederhoor*” debat te hebben – in het bijzonder vragen te stellen en antwoorden te ontvangen – noodzakelijk het hof in te lichten.

Bij het begin van de zitting is het de weigering van de voorzitter haar vraag in te willigen die tot een uiteenzetting en een schorsing van de zitting heeft geleid. Klaagster en haar echtgenoot zagen geen belang aan een zitting deel te nemen waarin het hof manifest de dynamiek van een “*hoor en wederhoor*” debat niet wenste te gebruiken om tussen de partijen de waarheid op te stellen. Uiteindelijk werd klaagster toegestaan het pleidooi - dat zij met haar advocaat had voorbereid – uiteen te zetten.

Het Proces-Verbaal maakt ook geen vermelding van de twee door notaris Braun verschaftte inlichtingen tijdens de zitting d.d. 15 april 2016:

1. Notaris Braun heeft erkend mevrouw Vennema en Vellinga niet van een fotokopie of van een Afschrift van het Testament van de heer Vennema – hierna **T0** - te hebben voorzien, omdat

zij tijdens hun ontmoeting heeft bemerkt dat zij in het bezit van het Afschrift – hierna **A0** – waren, dat zij de heer Vennema zelf had overhandigd

2. Notaris Braun heeft ook erkend dat de parafen van de bladzijden 2, 3 en 4 van **Testament 4** – hierna **T4** – niet haar handschrift was.

Precies op het moment dat notaris Braun de nabootsing van haar parafen erkende, was de “*mondelijke behandeling*” afgelopen en heeft de voorzitter zijn “deal” voorgesteld om notaris Braun in extremis te redden.

Inderdaad versterkte de erkenning van deze 2 feiten door notaris Braun aanzienlijk de logica van klaagsters beredenering want:

- In 2010 en 2011 werd bij de rechtbank Arnhem “Testament” **T3 – voorzien door mevrouw Vennema en Vellinga** - als geldig geaccepteerd ondanks de gemaakte opmerkingen over de authenticiteit hiervan, dat geen enkele jurist die deze naam verdiend voor een authentiek testament kan nemen, want dit document voldoet totaal niet aan de eisen van de wet:
T3
 - is door niemand ondertekend,
 - is alleen geparafeerd op de eerste bladzijde
 - en de onderste regel van de eerste bladzijde komt op de bovenste regel van de tweede bladzijde weer terug.
- En in 2012 “Afschrift” **T4 – ook voorzien door mevrouw Vennema en Vellinga** - waarvan met het blote oog zichtbaar 3 van de 4 parafen zijn nagebootst,

De bijzonderheid van de teksten van **T3** en **T4** is dat deze teksten identiek zijn met de tekst van **T5**.

Aldus,

“De enige erfgename” die **A0** op 10 september 2009 in het brandkastje van erflater heeft gevonden, had dus geen enkele reden

- **T3** te voorzien,
- de parafen van **T4** na te bootsen en dit “Afschrift” bij de Rechtbank te voorzien.

A0 was vanzelfsprekend prima.

Bovendien is het te gek om los te lopen de voorkeur te geven **T3** en **T4** in plaats van **A0** te voorzien.

Dus als zij **gekozen heeft T4 in plaats van A0** in te dienen, dat per se is omdat de inhoud van **T5** van **A0** verschilt.

Als **T5** dus inderdaad de scan is van **TV**, dan kan **TV** niet **T0** zijn. Logischerwijs is hier sprake van Valsheid in Geschrifte.

Klaagster dwingen een “deal” te accepteren waarvan **het resultaat van te voren bekend** is, zonder desondanks op de ware vraag – Is **TV** wel het door de heer Vennema ondertekende Testament? – te antwoorden, was zeer behendig. Dat is wat de echtgenoot van klaagster heeft geleid de aandacht erop te vestigen dat deze ballade naar Barneveld om halfacht ’s morgens een hinderlaag was. Dit strookt niet met een normale procedure om naar de waarheid te zoeken.

Deze manoeuvre heeft dus tot de intrekking geleid maar... staat klaagster thans toe de waarheid op te stellen, want de expertise van **T6** - met de toestemming van de voorzitter mr. Vergunst een ter plaatse gemaakte fotokopie van dit document – brengt anomalieën tussen de 4 bladzijden op de voorgrond die een schrift- en documentenexpert naar de volgende conclusie leiden: de bladzijden van het document waarvan **T6** de fotokopie is, werden wel met hetzelfde computermateriaal vervaardigd, maar niet de ene na de andere bladzijde en niet op hetzelfde moment geprint (**productie 03**).

Er moet aan herinnerd worden dat wanneer een erflater het met de door de notaris zorgvuldig uitgewerkte tekst eens is, deze laatste het Testament print en de bladzijden inbindt.

Alleen na deze verrichtingen wordt het Testament ondertekend en geparafeerd.

Een authentiek Testament kan dus geen

- Pigmentatie,
- colorimetrie-
- en schriftmeting

anomalieën vertonen, zoals het door de expert op de voorgrond is geplaatst.

Kortom,

- het door de erflater ondertekende Testament op 15 januari 2009 kan **de hierboven vermelde anomalieën niet vertonen**,
- **TV** presenteert duidelijk al deze anomalieën die toestaan te bevestigen dat **TV** een gemanipuleerd document is,

derhalve is het gearchiveerde **TV** in de kluis van notaris Braun en door haar gepresenteerd als de “minuut” van het door erflater ondertekende Testament, **een vervalsing**.

Dientengevolge verzoekt klaagster de Kamer voor het Notariaat dat de intrekking onder dwang van haar klacht AL/2015/178 wordt vernietigd en dat de procedure opnieuw wordt behandeld om eindelijk het recht te doen wedervaren: notaris Braun heeft inderdaad Valsheid in Geschrifte begaan.

Klachten tegen de notarissen mrs. Laumans en Meuwese AL/2015/179 en 180:

Voor deze twee klachten was op 15 april 2016 – respectievelijk om 15 uur 15 en 15 uur 30 een zitting gepland, maar deze twee zittingen hebben niet plaatsgevonden.

De geplande zitting betreffende notaris Braun om 14 uur 30 begon meer dan een uur later.

Om 17 uur 00 had het hof, na de zitting van de klacht AL/2015/178 te hebben afgeraffeld, helemaal geen zin deze twee schandalige klachten te behandelen.

Daarna werden deze klachten ongegrond verklaard, zonder dat klaagster de twee door haar voorbereide pleidooien (**productie 04 en 05**) uiteen kon zetten. Niettemin verklaart de voorzitter duidelijk in de tekst - paragraaf 1 - van de beslissing:

“De kamer heeft klaagster op 20 april 2016 op het verzet gehoord. Klaagster heeft haar standpunt door haar echtgenoot M. Barbier doen toelichten. Daarbij zijn producties overgelegd”.

Op **20 april was klaagster terug in Frankrijk** maar er kan begrepen worden dat indien klaagster in de procedure was gehoord, deze procedure alleen maar haar rechten kan hebben gerespecteerd.

Klaagster staat er dus op deze procedurefout aan te geven en verzoekt dat deze dossiers serieus worden onderzocht, want de grieven tegen de notarissen Laumans en Meuwese zijn bijzonder ernstig en deze negeren schaadt alleen maar de reputatie van het notarisambt.

Er moet ook niet worden vergeten dat betreffende de Valsheid in Geschrifte de termijn in artikel 99 lid 15 Wna niet van toepassing is.

Erop vertrouwend dat deze zinnige voorstellen U moge behagen, verblijf ik,
met de meeste hoogachting,

Drs. Ing. M.R. Barbier.

Bijlagen:

Productie 01: pleidooi zaak AI/2015/178

Productie 02: brief van de heer van Huussen d.d. 14 april 2016

Productie 03: expertise rapport d.d. 16 juni 2016

Productie 04: pleidooi zaak AI/2015/179

Productie 05: pleidooi zaak AI/2015/180

AL/2015/179

Mr.Q.F.C. Laumans

KAMER VOOR HET NOTARIAAT IN HET RESSORT ARNHEM-LEEUWARDEN

Kenmerk: AL/2015/179

Beslissing van de kamer voor het notariaat in het ressort Arnhem-Leeuwarden op het verzet van

M. Barbier-Vennema,
wonende te Luc sur Mer, Frankrijk,
klaagster,
gemachtigde: mr. R.A. van Huussen, advocaat te Veenendaal,

tegen de beslissing van de voorzitter van deze kamer van 4 maart 2016 op de klacht tegen

mr. Q.F.C. Laumans,
notaris te Arnhem.

Partijen worden hierna klaagster en de notaris genoemd.

1. Het verloop van de procedure

Voor het verloop van de procedure tot aan de beslissing van de voorzitter van 4 maart 2016 wordt verwezen naar hetgeen in die beslissing onder "De procedure" is vermeld.

Klaagster heeft bij brief van 17 maart 2016 verzet gedaan tegen de beslissing van de voorzitter.

De kamer heeft klaagster op 20 april 2016 op het verzet gehoord. Klaagster heeft haar standpunt door haar echtgenoot M. Barbier doen toelichten. Daarbij zijn producties overgelegd.

2. De ontvankelijkheid

Het afschrift van de beslissing van de voorzitter is bij brief van 4 maart 2016 aan klaagster verzonden. Het verzetschrift is ontvangen op 17 maart 2016. Het verzet is binnen de termijn van veertien dagen van artikel 99 lid 9 van de Wet op het notarisambt (Wna) ingesteld. Klaagster is daarom ontvankelijk in haar verzet.

3. De feiten

3.1 K. Vennema (hierna: erflater) en B. Vennema-Jonkman (hierna: erflaatster) zijn de ouders van klaagster en haar zus Jantje Vellinga-Vennema (hierna: zus). Klaagster heeft een zoon en een dochter. Zus heeft twee zonen en een dochter (hierna: Rhea).

3.2 Op 18 februari 2001 is erflaatster overleden. Zij heeft bij testament van 23 september 1982 over haar nalatenschap beschikt. In het testament heeft zij onder andere aan erflater een keuzelegaat toegekend van de boedelbestanddelen. De nalatenschap is niet verdeeld.

3.3 Op 10 september 2009 is erflater overleden. Hij heeft bij testament van 15 januari 2009 over zijn nalatenschap beschikt. Het testament is verleden door notaris mr. I.C.A. Braun. In het testament heeft erflater zus tot enig erfgenaam benoemd en klaagster, haar kinderen en de twee zonen van zus als erfgenaam uitgesloten. Verder heeft erflater aan zijn broer, de kinderen van klaagster en Rhea een legaat toegekend en heeft hij Rhea benoemd tot executeur. Klaagster heeft een beroep gedaan op haar legitieme.

3.4 Op verzoek van klaagster heeft de rechtbank Arnhem bij beslissing van 10 december 2010 bevolen dat van de nalatenschappen van erflaatster en erflater bij notariële akte een boedelbeschrijving wordt opgemaakt en de notaris aangewezen als notaris die de boedelbeschrijvingen zal opmaken. Op 16 februari 2012 heeft de notaris de akte van boedelbeschrijving van beide nalatenschappen verleden. Aan klaagster is een afschrift van de akte toegezonden.

3.5 Bij beslissing van de rechtbank Gelderland van 4 december 2013 is bepaald op welke wijze de verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap en de verdeling van de nalatenschap van erflaatster moet plaatsvinden.

4. De beoordeling

4.1 De klacht heeft betrekking op het volgende. Klaagster verwijt de notaris dat hij een boedelbeschrijving heeft opgemaakt op basis van een testament van erflater dat volgens klaagster een vervalsing is. Verder verwijt klaagster de notaris dat hij in de akte van boedelbeschrijving haar eigendomsrecht, te weten 25 % bloot eigendom van de nalatenschap van erflaatster, transformeert in een vorderingsrecht op erflater. Door deze onjuiste lezing van het testament van erflaatster is, volgens klaagster, haar deel van de nalatenschap van erflaatster met € 30.000,- verminderd en is haar het recht ontnomen een appartement uit de nalatenschap toebedeeld te krijgen. De notaris heeft op deze wijze het testament van erflaatster vervalst, aldus klaagster.

4.2 De voorzitter van de kamer heeft in haar beslissing overwogen dat klaagster de klacht te laat heeft ingediend en daarom kennelijk niet-ontvankelijk moet worden verklaard. De voorzitter heeft haar beslissing als volgt gemotiveerd. Uit het bepaalde in artikel 99 lid 15 Wna volgt dat een klacht slechts kan worden ingesteld gedurende drie jaren na de dag waarop de tot de klacht gerechtigde van het handelen of nalaten van een notaris, dat tot tuchtrechtelijke maatregelen aanleiding kan geven, kennis heeft genomen. Klaagster heeft na het passeren van de notariële akte op 16 februari 2012 een afschrift van de akte ontvangen. Dit betekent dat de termijn voor indiening van de klacht in februari 2012 is ingegaan. Door pas bij brief van 2 december 2012 de klacht in te stellen, heeft klaagster de termijn van drie jaar van artikel 99 lid 15 Wna overschreden.

4.3 Klaagster heeft in haar verzetschrift betoogd dat het doel van het tuchtrecht is de bescherming van de belangen van degenen die gebruik maken van de diensten van het notariaat. Hieronder valt ook de bescherming tegen fouten, verzuimen en ambtsmisdrijven, aldus klaagster. Naar de mening van klaagster is dit doel belangrijker dan de strikte handhaving van de vervaltermijn. Klaagster wijst erop dat zij al meer dan zes jaar bezig is met het dossier. Verder voert klaagster aan dat zij pas zekerheid kreeg over het onjuiste handelen van de notaris na het lezen van het vonnis van de rechtbank Gelderland van 4 december 2013.

4.4 De kamer is van oordeel dat de voorzitter op goede grond klaagster kennelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard in haar klacht. Anders dan klaagster veronderstelt, kan niet worden afgeweken van de wettelijk bepaalde vervaltermijn van artikel 99 lid 15 Wna. Dit betekent dat klaagster, nadat zij in februari 2012 had kennisgenomen van de notariële akte van boedelbeschrijving, binnen een termijn van drie jaren haar bezwaren tegen de handelwijze van de notaris aan de kamer had moeten kenbaar maken. Zij heeft haar klacht echter ingediend in december 2015, dus ruimschoots na die termijn. Dat klaagster (geruime tijd) na februari 2012 een afschrift van de akte heeft ontvangen is niet gesteld of gebleken.

Het betoog van klaagster dat zij pas na lezing van het vonnis van de rechtbank van 4 december 2013 zekerheid had over de onjuistheid van het handelen van de notaris, wordt gepasseerd. De vervaltermijn neemt een aanvang zodra een klager kennis draagt van het handelen of nalaten van een notaris en dus niet op het moment dat een klager tot de opvatting komt of zekerheid heeft dat zodanig handelen of nalaten klachtwaardig is.

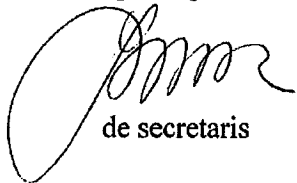
4.5 Het verzet moet ongegrond worden verklaard.

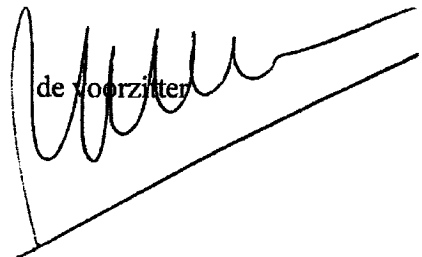
5. De beslissing

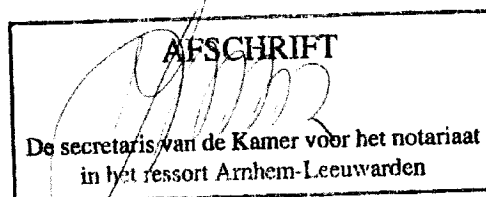
De kamer voor het notariaat

verklaart het verzet tegen de beslissing van de voorzitter van de kamer van 4 maart 2016 ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mrs. D. Vergunst, voorzitter, D.T. Boks, V. Oostra, J.G.T.M. Castrop en A.W. Drijver, leden en in tegenwoordigheid van mr. J.G.W. Oor, secretaris, in het openbaar uitgesproken door mr. M.L.J.C. van Emden-Geenen, voorzitter, op 28 april 2016.

de secretaris

de voorzitter

AL/2015/180

Mr.I.Meuwese

KAMER VOOR HET NOTARIAAT IN HET RESSORT ARNHEM-LEEWARDEN

Kenmerk: AL/2015/180

Beslissing van de kamer voor het notariaat in het ressort Arnhem-Leeuwarden op het verzet van

M. Barbier-Vennema,
wonende te Luc sur Mer, Frankrijk,
klaagster,
gemachtigde: mr. R.A. van Huussen, advocaat te Veenendaal,

tegen de beslissing van de voorzitter van deze kamer van 4 maart 2016 op de klacht tegen

mr. I. Meuwese,
toegevoegd notaris te Arnhem,
gemachtigde mr. F.A.M. Knüppe, advocaat te Arnhem.

Partijen worden hierna klaagster en de notaris genoemd.

1. Het verloop van de procedure

Voor het verloop van de procedure tot aan de beslissing van de voorzitter van 4 maart 2016 wordt verwezen naar hetgeen in die beslissing onder "De procedure" is vermeld.

Klaagster heeft bij brief van 17 maart 2016 verzet gedaan tegen de beslissing van de voorzitter.

De kamer heeft klaagster op 20 april 2016 op het verzet gehoord. Klaagster heeft haar standpunt door haar echtgenoot M. Barbier doen toelichten. Daarbij zijn producties overgelegd.

2. De ontvankelijkheid

Het afschrift van de beslissing van de voorzitter is bij brief van 4 maart 2016 aan klaagster verzonden. Het verzetschrift is ontvangen op 17 maart 2016. Het verzet is binnen de termijn van veertien dagen van artikel 99 lid 9 van de Wet op het notarisambt (Wna) ingesteld. Klaagster is daarom ontvankelijk in haar verzet.

3. De feiten

3.1 K. Vennema (hierna: erflater) en B. Vennema-Jonkman (hierna: erflaatster) zijn de ouders van klaagster en haar zus Jantje Vellinga-Vennema (hierna: zus). Klaagster heeft een zoon en een dochter. Zus heeft twee zonen en een dochter (hierna: Rhea).

3.2 Op 18 februari 2001 is erflaatster overleden. Zij heeft bij testament van

23 september 1982 over haar nalatenschap beschikt. In het testament heeft zij onder andere aan erflater een keuzelegaat toegekend van de boedelbestanddelen. De nalatenschap is niet verdeeld.

3.3 Op 10 september 2009 is erflater overleden. Hij heeft bij testament van 15 januari 2009 over zijn nalatenschap beschikt. Het testament is verleden door notaris mr. I.C.A. Braun. In het testament heeft erflater zus tot enig erfgenaam benoemd en klaagster, haar kinderen en de twee zonen van zus als erfgenaam uitgesloten. Verder heeft erflater aan zijn broer, de kinderen van klaagster en Rhea een legaat toegekend en heeft hij Rhea benoemd tot executeur. Klaagster heeft een beroep gedaan op haar legitieme.

3.4 Op verzoek van klaagster heeft de rechtbank Arnhem bij beslissing van 10 december 2010 bevolen dat van de nalatenschappen van erflaatster en erflater bij notariële akte een boedelbeschrijving wordt opgemaakt en notaris mr. Q.F.C. Laumans aangewezen als notaris die de boedelbeschrijvingen zal opmaken. Op 16 februari 2012 heeft notaris mr. Laumans de akte van boedelbeschrijving van beide nalatenschappen verleden.

3.5 Klaagster heeft de notaris verzocht het testament van erflater te beoordelen. Aan het verzoek lag ten grondslag het vermoeden bij klaagster dat het testament valselijk was opgemaakt. Klaagster heeft een fotokopie van een afschrift van het testament aan de notaris ter beschikking gesteld.

3.6 Op 14 februari 2012 heeft de notaris aan (de echtgenoot van) klaagster onder meer bericht dat het haar onwaarschijnlijk lijkt dat de tekst van het afschrift van het testament afwijkt van het origineel.

3.7 Op 6 februari 2013 heeft klaagster de notaris verzocht aan te geven welk deel van de nalatenschap van erflater door de kleinkinderen (de twee kinderen van klaagster en de drie kinderen van zus) zouden zijn ontvangen indien klaagster en/of zus eerder zouden zijn overleden dan erflater.

3.8 Op 18 februari 2013 heeft klaagster aan de notaris verzocht ter zake van het eerdere verzoek een voorgedrukt schema in te vullen. De notaris heeft aan het verzoek gevolg gegeven en op 19 februari 2013 het ingevulde schema teruggezonden.

3.9 Op 20 februari 2013 heeft klaagster de notaris om een nadere toelichting verzocht, waarbij zij heeft aangegeven dat notaris mr. Braun wat betreft klaagsters kinderen tot een andere berekening komt.

3.10 De notaris heeft op 26 februari 2013 aan (de echtgenoot van) klaagster geschreven dat zij het schema niet helemaal goed heeft begrepen en heeft vervolgens een aantal opmerkingen gemaakt.

3.11 Bij beslissing van de rechtbank Gelderland van 4 december 2013 is bepaald op welke wijze de verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap en de verdeling van de nalatenschap van erflaatster moet plaatsvinden.

4. De beoordeling

4.1 De klacht betreft het volgende. Klaagster beschikt over fotokopieën van uittreksels, afschriften en de minuut van het testament van erflater. Naar de mening van klagster komen deze stukken inhoudelijk niet geheel met elkaar overeen en zijn sommige van de parafen van notaris mr. Braun op een of meer van de afschriften/uittreksels vals. Hieruit trekt klagster de conclusie dat het testament van erflater valselijk is opgemaakt door notaris mr. Braun. Volgens klagster heeft de notaris dit moeten constateren toen haar werd verzocht het testament te beoordelen. Door nadien in februari 2013 het schema onjuist in te vullen heeft de notaris, aldus klagster, haar collega notaris mr. Braun beschermd en heeft zij het vertrouwen van klagster beschaamd. Klaagster stelt dat de notaris het ambtsmisdrijf van haar collega heeft verhuld en bovendien haar eed van notaris heeft geschonden en heeft gehandeld in strijd met artikel 162 Wetboek van Strafvordering.

4.2 De voorzitter van de kamer heeft in haar beslissing in de eerste plaats overwogen dat, voor zover de klacht ziet op het bericht van de notaris van 14 februari 2012, waarin antwoord wordt gegeven op de gestelde vragen en wordt aangegeven dat het de notaris onwaarschijnlijk voorkomt dat de tekst van het afschrift van het testament afwijkt van het origineel, de klacht te laat is ingediend, dit gelet op de vervaltermijn van drie jaren van artikel 99 lid 15 Wna.

4.3 In verzet voert klagster aan dat de notaris op 23 januari 2013 (alsnog) de beschikking heeft gekregen over een fotokopie van de minuut van het testament, zodat die datum als aanvang van de vervaltermijn zou moeten gelden.

4.4 De kamer is met de voorzitter van oordeel dat het bepaalde in artikel 99 lid 15 Wna verhindert dat klagster in haar klacht kan worden ontvangen in zoverre zij de klacht baseert op het bericht van de notaris van 14 februari 2012. Volgens genoemde bepaling kan een klacht slechts worden ingesteld gedurende drie jaren na de dag waarop de tot de klacht gerechtigde van het handelen van de notaris, dat tot tuchtrechtelijke maatregelen aanleiding kan geven, kennis heeft genomen. Klaagster heeft op 14 februari 2012 van de mededeling van de notaris kennis genomen of in ieder geval kunnen nemen. Zij heeft pas op 2 december 2015 haar klacht bij de kamer ingediend. De termijn van drie jaren is daarmee overschreden. Klaagster is dus in zoverre terecht door de voorzitter kennelijk niet-ontvankelijk verklaard in haar klacht. Dat de notaris op 23 januari 2013 de beschikking kreeg over een fotokopie van de minuut van het testament maakt dat niet anders.

4.5 In de tweede plaats heeft de voorzitter overwogen dat klagster niet aannemelijk heeft gemaakt dat de notaris zaken heeft verhuld. Het mogelijk verkeerd invullen van het schema, voor zover daarvan al sprake is, levert naar het oordeel van de voorzitter niet het verhullen van een ambtsmisdrijf op. Ook in de berichten die de notaris in februari 2013 aan klagster heeft doen toekomen is van verhulling geen sprake volgens de voorzitter. Om die redenen heeft de voorzitter het klachtonderdeel dat ziet op het verwijt van verhulling kennelijk ongegrond verklaard.

4.6 In haar verzetschrift handhaaft klagster de stelling dat het testament van erflater niet zijn uiterste wil weergeeft. In haar visie is het namelijk onbegrijpelijk dat erflater haar kinderen heeft onterfd. Klaagster gaat ervan uit dat notaris mr. Braun de regel van

plaatsvervulling niet aan erflater heeft uitgelegd. Volgens klaagster heeft de notaris deze beroepsfout van notaris mr. Braun verhuuld door het schema niet naar waarheid in te vullen en te doen alsof zij de vragen van klaagster niet begreep. Aldus zou de notaris medeplichtig zijn geworden aan het vervalsen van testamenten.

4.7 De kamer overweegt als volgt. Voorop wordt gesteld dat op geen enkele wijze aannemelijk is geworden dat hier sprake is van een vervalsing van het testament van erflater of dat het testament niet de uiterste wil van erflater zou weergegeven. Evenmin is gebleken dat de door klaagster overgelegde fotokopieën van de uittreksels, afschriften en minuut van het testament vervalsingen zijn. De omstandigheid dat in sommige gevallen de uittreksels en afschriften een andere lay-out hebben doet daar niet aan af. De (weergegeven tekst van de) uittreksels en van de afschriften is overigens gelijklopend aan die van (de fotokopie van) de minuut. De stelling van klaagster dat enkele van de parafen op een van (de fotokopieën van) de afschriften niet van notaris mr. Braun zouden zijn en dat op (een fotokopie van) een afschrift de parafen geheel ontbreken, wat daar verder ook van zij, maakt nog niet dat het testament zelf een vervalsing zou zijn. Uit het feit dat niet is komen vast te staan dat het testament van erflater is vervalst of dat het niet zijn uiterste wil weergeeft, volgt dat geen sprake kan zijn van het plegen van een ambtsmisdrijf door notaris mr. Braun en daarom ook niet van het verhullen daarvan door de notaris met het invullen van het schema. Het bepaalde in artikel 162 Wetboek van Strafvordering kan reeds om die reden niet van toepassing zijn op de notaris. De voorzitter heeft de klacht in zoverre terecht kennelijk ongegrond verklaard.

4.8 Het verzet is ongegrond.

5. De beslissing

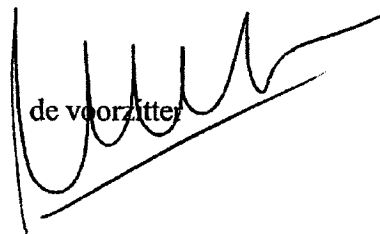
De kamer voor het notariaat

verklaart het verzet tegen de beslissing van de voorzitter van de kamer van 4 maart 2016 ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mrs. D. Vergunst, voorzitter, D.T. Boks, V. Oostra, J.G.T.M. Castrop en A.W. Drijver, leden en in tegenwoordigheid van mr. J.G.W. Oor, secretaris, in het openbaar uitgesproken door mr. M.L.J.C. van Emden-Geenen, voorzitter, op 28 april 2016.

de secretaris

de voorzitter

